

109309 - Бар дуруст будани ҳаҷи падараш шубҳа дорад, оё пас аз маргаш метавонад аз номи ӯ ҳаҷ кунад?

савол

Падарам тақрибан чиҳил сол пеш як бор пиёда ҳаҷ кард ва ду бор умра намудааст, ки охирон умраи ӯ ҳадди ақал се сол пеш аз маргаш буд. Ӯ марде буд, ки хондаву навишта наметавонист ва ман намедонам, ки чӣ гуна ин ҳаҷро анҷом додааст. Оё ман бояд аз номи ӯ ҳаҷ кунам? Ҷаноб, шумо дар ин бора чӣ фикр доред?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

"Ҳаҷ дар умр танҳо як маротиба воҷиб аст. Асос дар адои амалҳо ва маносики ҳаҷ дуруст будани онҳо мебошад. Бинобар ин ҳаҷи дуввум воҷиб нест. Аммо агар аз номи падари худ ҳаҷ намоӣ, нафл аст (яъне ҳаҷи нофила мешавад) ва агар Аллоҳ таъоло онро аз ту бипазирад, барои ту ва барои ӯ савоби бузурге дода мешавад.

Тавфиқ аз ҷониби Аллоҳ аст ва дуруду паёми Аллоҳ бар паёмбарамон Муҳаммад ва олу асҳоби ӯ бод". Поёни сухан.

Кумитаи доимӣ оид ба таҳқиқоти илмӣ ва фатводиҳӣ.

Шайх Абдулазиз ибни Абдуллоҳ ибни Боз ... Шайх Абдурраззоқ Афифӣ ... Шайх Абдуллоҳ ибни Ғадаён .

"Фатово-л-лаҷнати-д-доимати ли-л-буҳуси-л-илмияти ва-л-ифто" (11/15).